

остави ясенъ примѣръ на всичкы-ты си слѣдователи, че ако не приимжтъ изведнѣжъ отговоръ на молитвы-ты си, трѣбува да постоянствувать додѣ приемжтъ. Лук. 11 ; 3-8. 18 ; 1 : Еф. 6 ; 18.

П. Въ тоя случай кой бѣше по милостивъ Исусъ ли или апостоли-ти ?

О. Ако не разсѣдимъ добрѣ ще ни ся види че апостоли-ти бѣхж по милостиви, защото моляхж Исуса да ѝ направи споредъ исканіе-то ѝ, а Исусъ ся отрече : но тѣ не искахж да помогне той на женж-тѣ отъ искренныхъ любовь кѣмъ неѣ, но отъ самолюбіе, защото тя выкаше слѣдъ тѣхъ и разваляше спокойствіе-то имъ : но Христосъ ся отрече за да подкрѣпи вѣрж-тѣ ѝ, а послѣ да ѝ даде исканіе-то ѝ.

П. На чіѣкъ милость и ходатайствованіе трѣбува да уповаемъ когато ся молимъ ?

О. Само на милость-тѣ и ходатайствованіе-то Христово. 1) Защото той е хыляды пѣти по милостивъ отъ най милостивый-тѣ святецъ или ангель. Той умрѣ за наше-то спасеніе. 2) На кой другъ не може да ны спасе нито да ходатайствува за насъ. Дѣ. 4 ; 11, 12 : 1 Тим. 2 ; 5.

П. Що отговори Исусъ на ученицы-ты си ?

О. А той отговори и рече : Не съмъ проводенъ, освѣтъ до погынѣлы-ты овцы отъ Израилевый домъ. Ст. 24. Мат. 10 ; 5, 6 : Дѣ. 3 ; 26 : Рим. 15 ; 8.

П. Кои бѣхж “погынѣлы-ты овцы отъ Израилевый домъ ?”

О. Евреи-ти.